
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 113, maart 2014

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het *“woord van de gerechtigheid”* staat in contrast tot *“de eerste beginselen van de uitspraken van God”* (Hebr. 5:12). Het *“woord van de gerechtigheid”* duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de *“vaste spijs”* (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om *“het einddoel van het geloof”* (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>
Facebook: <https://www.facebook.com/roel.velema.5>

Daniël de Profeet

Deel 3

De Drie Hebreërs in de Brandende Oven (Daniël 3)

“... waarvan gesproken is door Daniël, de profeet ...” (Matt. 24:15).

In Daniël 1 zien we het type mens, het soort gelovige, dat God altijd nodig heeft en gebruikt. In het volgende hoofdstuk, Daniël 2, zien we het beeld van Nebukadnezar, als een algemene weergave van alle rijken die Babylon omvat.

In Daniël 3 zien we de start van dit alles. Nebukadnezar begint met het maken van een gouden beeld. Het beeld in Daniël 2 had een gouden hoofd en we zien hoe dat koninkrijk onder Nebukadnezar, het koninkrijk Babylon, van start gaat.

Babylon

Het boek Daniël richt zich op de geschiedenis van Babylon. Het is daarom van belang dat we vanaf het begin een goed begrip hebben van Babylon.

Babylon komt allereerst in beeld als een type, in de persoon van Nimrod, als grondlegger van Babel (Babylon), en later in de persoon van de Assyrische Farao in de dagen van Mozes (vgl. Jes. 52:4). Verder wordt Babylon, “het land van Nimrod”, talloze malen door de profeten van het Oude Testament en door de schrijvers van het Nieuwe Testament genoemd (Gen. 10:8-10; 11:1-9; Ex. 1:8 e.v.; Jes. 52:4; Ez. 21:25-27; Micha 5:5,6; Matt. 24:15; 2 Thess. 2:3-9).

De meeste informatie over Babylon vinden we in de boeken Daniël en Openbaring.

Het boek Daniël draait om de geschiedenis van het koninkrijk Babylon vanaf haar begin tot het einde van “de tijd der heidenen”. Het boek Openbaring beschrijft in detail de laatste zeven jaar van “de tijd der heidenen” (Openb. 6-19), in het bijzonder de laatste drie en een half jaar. Beide boeken beschrijven talloze zaken over de Antichrist en zijn koninkrijk. De Antichrist zal de laatste koning van Babylon zijn en de centrale figuur op aarde in de laatste drie en een half jaar van de “tijd der heidenen”. Hij is de man waarop de wereld wacht om vrede in het Midden-Oosten te brengen, maar uiteindelijk zal hij de wereld als een tweede Hitler in het verderf storten.

Die geschiedenis begint met Babylon onder Nebukadnezar en eindigt met Babylon onder de Antichrist. Daniël geeft een compleet overzicht van het Babylonische koninkrijk dat zich uitstrekt over 26 eeuwen en “de tijd der heidenen” wordt genoemd. Het boek Daniël is daarin uniek.

Daniël begint zijn openbaring met Nebukadnezar, de koning van Babylon, die tegen Jeruzalem optrok in een eerste van drie invasies. Hiermee begon de Babylonische ballingschap van het Joodse volk (Dan. 1:1). Daniël eindigt zijn openbaring wanneer in de toekomst de laatste koning van Babylon ten onder gaat, nadat hij tegen Jeruzalem is opgetrokken, gevolgd door de herleving van het Joodse volk om voor Gods aangezicht te leven (Hosea 6:2; Dan. 12:1 e.v.). Alles in het boek Daniël heeft op een of andere manier met het koninkrijk Babylon te maken.

De geschiedenis van Babylon kunnen we in vier delen onderscheiden, zoals de vier delen van het “grote beeld” dat Nebukadnezar in een droom mocht zien (Dan. 2:31 e.v.) en zoals de vier “wilde dieren” die Daniël in een visioen zag (Dan. 7:2 e.v.). Toen het eerste deel, het eerste dier, het rijk onder Nebukadnezar, op het punt stond geschiedenis te worden, kreeg Daniël verdere openbaring over de laatste drie delen en die beschreven werden als “een ram”, “een bok” en een “kleine horen” (Dan. 8:1 e.v.; vgl. Dan.7:8). Om de openbaring af te sluiten, vinden we in hoofdstuk 11 meer informatie over die laatste drie delen, in het bijzonder de laatste van deze drie.

De dromen en visioenen in Daniël verwijzen steeds naar hetzelfde, naar het koninkrijk Babylon dat begint bij Nebukadnezar en eindigt met de Antichrist. De nadruk ligt steeds op het vierde deel van het beeld (Dan. 2:40-45; vgl. Dan. 2:37-39), het vierde beest (Dan. 7:7,8,19-26), de kleine horen (Dan. 8:9-14, 23-25), de verachte persoon (Dan. 11:21-45). De nadruk ligt altijd op het Babylonische koninkrijk in haar uiteindelijke vorm in de dagen van de Antichrist. Aan die uiteindelijke vorm wordt meer aandacht besteed dan aan de andere drie samen. Alle profetieën in het boek Daniël (zoals bijv. Dan. 8:9-14; 11:5-45), moeten op de een of andere manier met het koninkrijk van Babylon te maken hebben.

In de uitleg van de dromen en visioenen sluit het einde van het derde deel van het koninkrijk aan bij het begin van het vierde deel (Dan. 2:39, 40; 7:17-19; 8:20-23). Het derde deel eindigt met de dood van Alexander de Grote en de verdeling van zijn koninkrijk onder zijn vier generaals, en de openbaring gaat onmiddellijk verder met het vierde deel dat met het koninkrijk van de Antichrist heeft te maken.

De centrale profetie in het boek Daniël is de profetie over de zeventig jaarweken (Dan. 9:24-27). Tussen de 69e en de 70e week bevindt zich een onbekend tijdsinterval, op dezelfde wijze als

er een tijdsinterval ligt tussen het derde en vierde deel van het Babylonische rijk. Daniël zag deze tijdsintervallen niet en profeteerde er daarom ook niet over.

Het is van belang dat we Gods handelen zien met Israël en het koninkrijk Babylon. Babylon wordt al vrij snel genoemd in de Schrift (Gen. 11:1-9), maar begint pas een prominente plaats in te nemen als dit rijk de twee zuidelijke stammen van Israël (Juda en Benjamin) in ballingschap neemt (ongeveer 605 voor Christus). Vanaf dat moment neemt Babylon een centrale profetische plaats in in de Schrift. Als heidense wereldmacht neemt Babylon de voornaamste plaats in. Het boek Daniël geeft de hele geschiedenis weer van dit koninkrijk, van Nebukadnezar tot en met de Antichrist die als koning in Babylon zal heersen (Dan. 2:31-45; 7:2 e.v.). Dit is “de tijd der heidenen” (Luc. 21:24; vgl. Openb. 11:2). Aan het eind van deze tijd zal aan de Messias, door Zijn Vader, “*macht en heerlijkheid en een koninkrijk*” worden gegeven. Babylon zal totaal vernietigd worden en het koninkrijk van Christus worden gegrondvest (Dan. 2:44; 7:14,17-27; Openb.11:2, 15; 18:2 e.v.).

Getallen in Bijbelse profetie

Nebukadnezar was ongetwijfeld aangespoord om dat beeld te maken na de uitleg van zijn droom in Daniël 2. De Bijbel legt dit verband en de geest van Nebukadnezar drong hem ertoe. Het beeld was 60 el hoog en 6 el breed was. Wanneer we deze twee getallen optellen, krijgen we het getal 66 en dat doet ons denken aan het getal 666. Wanneer in de toekomst het Babylonische rijk haar dieptepunt vindt in de Antichrist, het Beest, zal er een extra dimensie zijn bijgekomen, omdat deze laatste Babylonische koning the incarnatie van de duivel zelf zal zijn. Welke koningen er ook volgden in het Babylonische rijk, Nebukadnezar is het prototype van hen. De Antichrist is het Beest, maar in de ogen van God zijn al de Babylonische koninkrijken beesten. Babylon, Perzië, Griekenland en het koninkrijk van de Antichrist, Daniël noemt ze allemaal beesten.

Het getal 6 is het getal van de mens. Het getal 66 verwijst naar het Babylonische koninkrijk waarin de gevallen mens gedurende het tijdperk van de heidenen de heerschappij onder God voert. De climax van dat koninkrijk zal echter het getal 666 introduceren, de Antichrist.

In de Bijbelse profetie hebben getallen een belangrijke symbolische waarde. Wanneer het getal 6 de tijdsperiode van de gevallen mens beschrijft, verwijst het getal 66 naar de volle breedte en diepte van het Babylonische rijk. Het getal 60 is 6 maal 10, de seculiere samenleving in al haar volheid. Op dezelfde manier is 600 gelijke aan $6 \cdot 10 \cdot 10$ en verwijst naar de volste dimensie van dat koninkrijk. 666 is het getal van het Beest. We komen het getal tegen in 1 Koningen 10:14, 2 Kronieken 9:13, Ezra 2:13 en Openbaring 13:18:

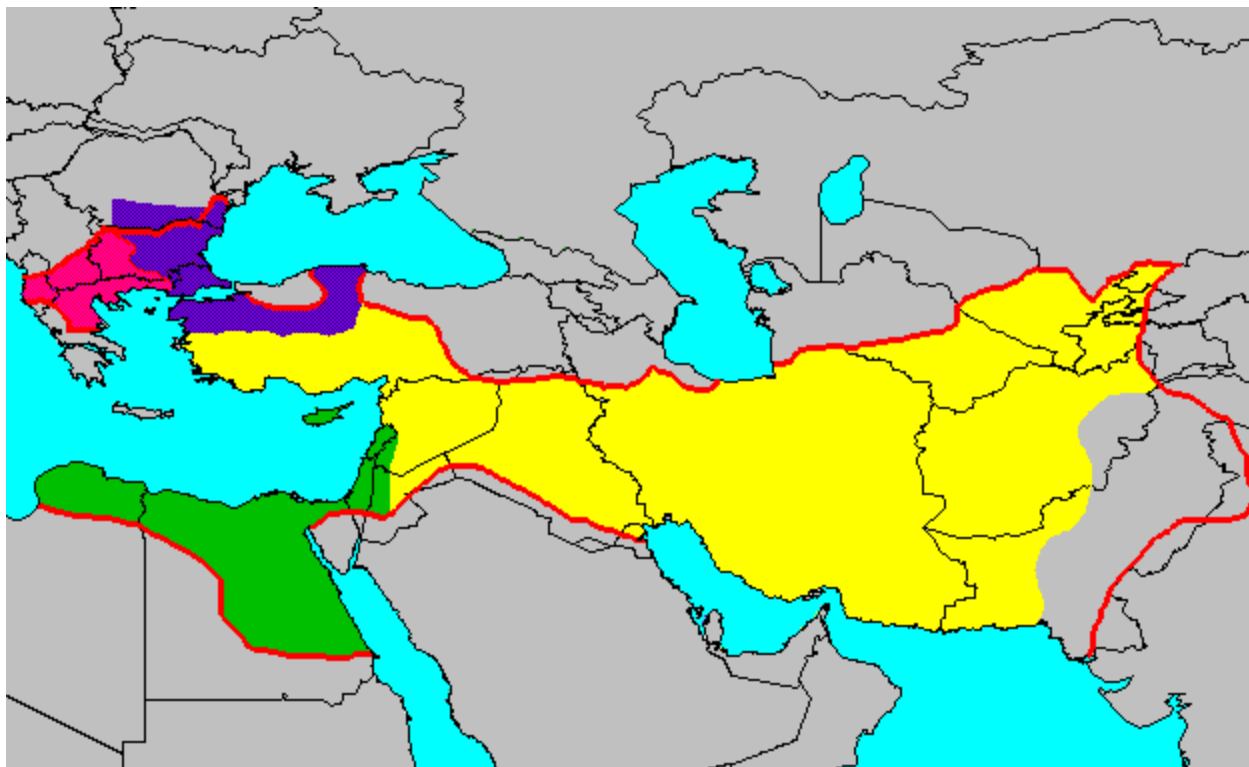
“Hier is de wijsheid: wie verstand heeft, berekene het getal van het beest, want het is een getal van een mens, en zijn getal is zeshonderd zesenzestig.”

In het boek Daniël zullen we meerdere symbolische getallen tegenkomen en ze bestuderen om de profetische betekenis te begrijpen.

De locatie van het beeld

Het beeld van Nebukadnezar werd opgesteld in de vlakte Dura in het gewest Babel. Dit feit is van belang want één ding wordt vaak over het hoofd gezien: Dit koninkrijk is van begin tot het einde Babylonisch. Al de drie opeenvolgende koninkrijken werden bestuurd vanuit Babylon. Bijvoorbeeld, toen de Meden en de Perzen opkwamen en het koninkrijk innamen in 538 voor Christus, heersten zij vanuit Babylon. Zij waren daar nog toen Alexander de Grote hen, 208 jaar later, in 330 voor Christus, versloeg. Alexander de Grote heerste eveneens vanuit Babylon. Met andere woorden, het beeld ligt niet op de grond met het hoofd in Babylon, met de borst en de armen van zilver in Medo-Perzië en met de buik en lendenen in Griekenland. Nee, **het hele beeld staat in Babylon**. Omdat velen dit niet zien, is de verklaring dat het vierde koninkrijk het Romeinse rijk is, onjuist. Rome heeft historisch gezien niets te maken met een heerschappij vanuit Babylon. De hoofdstad van het Romeinse koninkrijk was Rome en niet Babylon en Rome is geen Babylon. Als er zoiets zou zijn als een hersteld Romeins rijk, dan zou dat in zijn uiteindelijke vorm in verband moeten staan met Babylon aan de Eufraat. Babylon zal immers de hoofdstad van de wereld zijn in de tweede helft van de grote verdrukking. Velen die Rome als het vierde deel van het beeld zien, denken dat daarmee de wereldse geschiedenis goed aansluit met de Bijbelse profetie. Dit is onjuist en maakt de interpretatie van Daniël 9:26 tot een complexe zaak. Het interessante is dat Daniël al de vier de delen van het beeld identificeert, maar het vierde deel niet identificeert met het Romeinse rijk.

Daniël laat zien dat de Antichrist zijn heerschappij begint onmiddellijk na de vierdeling van het derde koninkrijk, na de dood van Alexander de Grote (zie kaart).

Het koninkrijk onder de heerschappij van de Antichrist volgt op het Grieks-Babylonische koninkrijk en wordt vertegenwoordigd door de benen van ijzer en in zijn uiteindelijke vorm en met voeten die deels van ijzer en deels van klei zijn. Let eens op de nadruk die op het vierde deel valt - twee verzen beslaan het eerste deel (Dan. 2:37,38), één vers de volgende twee delen (Dan. 2:39), maar zes verzen worden gewijd aan de uiteindelijke vorm (Dan. 2:40-45). Diezelfde nadruk zien we ook later in het boek van Daniël (Dan. 7, 8 en 11).

Na de dood van Alexander de Grote werd het rijk onder zijn vier generaals verdeeld (Dan. 7:8,22) en het gezicht (visioen) verplaatst zich dan meteen naar de toekomst, naar de dagen van de Antichrist (de "kleine horen" in vers 9 is niet Antiochus Epiphanes, maar de Antichrist (zie de parallelverzen Dan. 7:23-26)). Wat gebeurde er? Het koninkrijk van Alexander de Grote verdween met de verdeling onder deze vier generaals geleidelijk uit beeld (Daniël gaat niet verder in op wat er gebeurt na die verdeling onder deze vier generaals, maar op de heerschappij van het vierde deel van het beeld (het vierde dier) in de dagen van de Antichrist).

Het Romeinse rijk, het wereldrijk dat volgde op het koninkrijk van Babylon onder Alexander de Grote (het derde deel van het beeld; het derde dier), heeft niets te maken met het vierde deel van het Babylonische koninkrijk in het boek Daniël. Het Romeinse rijk stond los van het Babylonische rijk. Alles wat van toepassing is op het vierde deel van het beeld (of het vierde dier) moet nog in vervulling gaan. Een paar honderd jaar na de dood van Alexander de Grote kwam Rome op als wereldmacht, maar niet als een wereldmacht in het licht van de profetie van Daniël. Deze profetie zal pas verder in vervulling gaan als de Antichrist verschijnt in de zeventigste jaarweek van Daniël. Dan en alleen dan zal het vierde deel van het beeld in Daniël 2 en het vierde dier in Daniël 7 en 8 opkomen.

Hoe staat het dan met "*het volk van een vorst die komen zal*" in Daniël 9:26? Verwijst dit niet naar een verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus en naar de Romeinen als historisch volk van de Antichrist? Zeker niet! Let allereerst eens op de uitdrukking "*het volk van een vorst die komen zal*" en vergelijk dit met de overeenkomstige uitdrukking in Dan. 7:27 - "*het volk van de heiligen des Allerhoogsten*". Wie zal het koninkrijk overnemen in Dan.7:18-27? In vers 18 zijn dit "*de heiligen des Allerhoogsten*" en in vers 27 is dit "*het volk van de heiligen des Allerhoogsten*". Deze uitdrukkingen gaan over hetzelfde volk. Dit geldt ook voor "*het volk van een vorst*" in Daniël 9:26 en verwijst naar de vorst zelf. Door dit idioom niet goed te zien, is Daniël 9:26 niet goed te verklaren en dat heeft tot verwarring geleid. De verwoesting van Jeruzalem in Daniël 9:26 verwijst niet naar wat in 70 na Christus plaatsvond, maar verwijst naar een toekomstige verwoesting onder de Antichrist in het midden van de Grote Verdrukking. Dit is dezelfde verwoesting die wordt genoemd in Lucas 21:20-24 (vgl. Openb.11:2). De verwoesting in Daniël 9:26 moet plaatsvinden binnen het raamwerk van de zeventig jaarweken (Daniël 9:24-27) en contextueel vindt dit plaats in verband met de Antichrist die het verbond met Israël zal verbreken (vers 27). Zowel de tekst als de context in Lucas 21:20-24 laten zien dat dit Schriftgedeelte op dezelfde tijd betrekking heeft als Daniël 9:26, namelijk de komende grote verdrukking en niet de verwoesting in 70 na Christus door de Romeinen.

De oproep van Nebukadnezar

Na het algemene overzicht van de vier koninkrijken gaan we nu terug naar het koninkrijk onder Nebukadnezar. Alle inwoners van het rijk werden gesommeerd zich neer te werpen op de grond en het beeld te aanbidden. Wie dit weigerde, zou in de brandende vuuroven worden geworpen.

Dit bevel was niets minder dan afgoderij. Voor de drie vrienden was hun standpunt klip en klaar, want het eerste gebod was om geen andere goden voor Gods aangezicht te hebben.

Wat gold in het in het Midden-Oosten, zien we ook in onze Westerse wereld. Afgoderij groeit sterk. Eeuwenlang leefde het Westen in het licht van de Bijbel, maar voor de meesten is de Bijbel als de absolute waarheid afgeworpen en streeft de mens naar volledige autonomie. Ook voor Nederland geldt: *“Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen en het is het duister geworden in hun onverstandig hart”* (Rom. 1:21). De grondslagen zijn in ons land vernield en alleen de geest van de drie vrienden van Daniël biedt ons een leidraad aan hoe te staan in deze donkere tijden.

1. De drie vrienden aanbaden geen andere goden.
2. De drie vrienden weigerden te buigen en te aanbidden.
3. De drie vrienden lieten zich niet leiden door de gevolgen.

Wat was de centrale houding van deze mannen? Afgoderij was een uitgemaakte zaak voor hen:

“Wij achten het niet nodig u hierop enig antwoord te geven” (Dan. 3:16).

Hun houding was: *“Kom ik om, dan kom ik om”* (Esther 4:16).

Een christen bouwt zijn hoop niet op dit leven en is hier in de vreemde, ver van de Here. Hoe lang de Heer zijn of haar tijd toemeet op deze aarde, is aan Hem. Maar ons thuis is in de hemelen en dit is vijandelijk gebied. De grootste verleiding in deze tijd is om water bij de wijn te doen en concessies te doen aan de wereld om ons hachje te redden. Jezus liet Zich hier nooit door leiden.

Aan het einde van deze bedeling staan christenen als het licht in deze vijandige (antagonistische) wereld. Iedere gelovige wordt met nadruk aangespoord naar *het* geloof te leven, waakzaam te zijn en niet af te vallen (1 Tim. 4:1). De kostbare en zeer grote beloften (2 Petr. 1:4), die hieraan zijn verbonden, zijn daarbij een rijke en onontbeerlijke bron om uit te putten in een omgeving die antagonistisch is geworden voor de voorrang van Christus.

De vurige oven

De vurige oven is een beeld van Israël die lijdt onder de Babylonische overheersing, in het bijzonder onder de Antichrist. In Exodus 2:23-25; 3:7-9 zien we hetzelfde. Israël ondergaat verdrukking onder de Assyrische Farao (vgl. Jes. 52:4). God sprak tot Mozes vanuit de brandende braamstruik (Ex. 3:4) en de struik verteerde niet, want God was in de struik. Zo waren de vrienden van Daniël in de brandende oven en ze bleven ongedeerd. God was met hen in de oven:

“Hij (Nebukadnezar) zei: Zie, ik zie vier mannen vrij wandelen midden in het vuur, en zij hebben geen letsel, en het uiterlijk van de vierde lijkt op dat van een zoon der goden!” (Dan. 3:25).

Nebukadnezar was al met de levende God van Israël geconfronteerd en noemde de vierde man “een zoon van de goden”. Later, in Daniël 4:30:37, leerde Hij dat dit de “*eeuwige Levende*” was (vers 34). Op dezelfde wijze zal Babylon vallen en de wereld zal weten dat er maar één God is, de “*eeuwig levende God van Israël.*”

Wanneer Babylon in beeld is, is Israël ook in beeld. Momenteel is Babylon niet in beeld, want God handelt momenteel, profetisch gezien, niet met Israël. God is momenteel bezig om “*een volk (de gemeente) voor Zijn naam uit de heidenen te vergaderen*” (Hand. 15:14b). Profetisch gezien bevinden we ons momenteel in Genesis 24, het verwerven van een bruid voor de Zoon. Daarna, na de opname van de gemeente (1 Thess. 4:16,17), keert God zich profetisch weer tot Israël en zal het volk in de vurige oven van Openbaring 6-18 komen van het Babylon onder de Antichrist. Maar ook hier zal God zich in de oven met Israël bevinden.

In Genesis zien we hetzelfde beeld. Kaïn sloeg Abel dood, zoals ook Israël haar Messias doodde. Na de dood van Christus werd Israël verstrooid en werd een zwerver op de aarde, zoals ook Kaïn:

“Toen zei Kaïn tot de Here: Mijn misdaad is te groot om de straf te dragen. Zie, Gij verdrijft mij heden uit het land en ik zal voor uw aangezicht verborgen zijn, een zwerver en een vluchteling op de aarde; ieder, die mij aantreft, zal mij doden. Toen zei de Here tot hem: Geenszins; ieder, die Kaïn doodt, zal zeventvoudig boeten” (Gen. 4:13-15a).

Ook in deze bedeling van de gemeente, is Israël in een voortdurende verdrukking, hoewel niet door het Babylon. God is wel bezig met Israël, maar in de zin dat het toneel wordt klaargezet voor Babylon en Israël om de laatste fase van de 6000 jaar menselijke geschiedenis te voltooien. Daarna komt Israël in de Messiaanse fase van Genesis 25 waar Abraham veel nakomelingen krijgt. Zo zal ook Israël veel vrucht dragen en een grote zegen worden voor deze wereld.

De gemeente en Babylon

Wat is de relatie tussen de gemeente van Jezus Christus en Babylon? De gemeente is aanwezig in de periode tussen de 69^e en 70^e jaarweek van Daniël, een ingelaste periode die door Daniël niet werd gezien (Dan. 9:24-27). In die periode is de focus niet op Jeruzalem en Babylon, twee steden die voortdurend in conflict met elkaar zijn.

Dit betekent niet dat het boek Daniël niet van belang is voor christenen, want de geest van de eeuw, de geest van Babylon werkt ten volle tot het hele toneel is klaargezet voor de slotakte.

Vanuit een Bijbelse perspectief is het uitgesloten dat we in deze tijd vrede krijgen tussen Israël en de Palestijnen. Israël blijft in de vuuroven (Ex. 3:2-4; Dan. 3:2-4) totdat de Messias terugkomt en de situatie Zelf oplost. Israël noch de volkeren kunnen dit probleem oplossen. Alles zal verslechteren en in de *“tijd van Jacobs benauwdheid”* (Jer. 30:7; Openb. 6-18) zal *“de oven zevenmaal heter worden gestookt dan gewoonlijk”* (Dan. 3:19).

De Antichrist zal opkomen binnen de grenzen van het oude Assyrische koninkrijk. Hij komt uit het gebied waarvan we lezen in Daniël 8:9, het noordelijke deel van het koninkrijk na de dood van Alexander in vier delen uiteenviel. De Antichrist wordt ook wel de “Assyriër” genoemd. In de tijd van Mozes staat de Assyrische Farao als een type van de Antichrist (Jes. 10:5; 14:25; 52:4; Micha 5:5,6). Het is een gebied dat het huidige Syrië, Noord-Irak en Noord-Iran omvat. Ergens in dit gebied zal de Antichrist opstaan. **Het is daarom zo interessant om te zien wat er momenteel in dat gebied (Irak en Syrië) gebeurt. Het is nog niet voorgekomen dat de onrust en politieke beweging zo dicht bij het epicentrum ligt waar de Antichrist zal opkomen.**

Hier zien we het belang van het boek Daniël, want het klaarzetten van het toneel begint nu grote vormen aan te nemen. In Daniël 8:8-9 lezen we:

“De geitenbok nu maakte zich bovenmate groot, maar toen hij machtig werd, brak de grote horen af, en vier opvallende horens rezen in diens plaats op, naar de vier windstreken des hemels. En uit een daarvan kwam weer een horen voort, die klein begon, maar die zeer groot werd tegen het zuiden, tegen het oosten en tegen het Sieraad.”

Uit het rijk van Alexander de Grote, de geitenbok, zal uit een van de vier delen een **“kleine horen”**, de Antichrist, voortkomen en groot worden en zich ook keren tegen het Sieraad, tegen Israël. Het is opvallend hoe het derde rijk onder Alexander de Grote, vloeiend overloopt in de vierde rijk van de Antichrist. Rome is helemaal niet in beeld! De hele setting is het Midden-Oosten

en de leidende godsdienst is daar de Islam. Nadat God een bruid voor Zijn Zoon heeft verworven en Israël is hersteld, zal er pas werkelijke politieke en geestelijke verandering hebben plaatsgevonden in het Midden-Oosten. De wereld en de Islamitische wereld in het bijzonder zal zijn ingeklapt, omdat heel hun geschiedenis en streven op een leugen is gebaseerd en zij hebben moeten erkennen dat de enig waarachtige God die van Israël is gebleken. De

wereld met haar ongeloof zal in puin liggen, zoals de wereld na de tweede wereldoorlog ook in puin lag. Op die puinhopen, nadat het beeld van Daniël is gevallen, zal Christus verschijnen als de *“zon van de gerechtigheid”* (Mal. 4:2) en zal Hij, de Vredevorst, Israël doen oprichten en doen leven voor Zijn aangezicht (Hosea 6:1,2; Jes. 9:6,7).

Het persoonlijke ene innerlijke leven

We kunnen Daniël 3 niet alleen bekijken vanuit mondiaal profetisch perspectief, maar ook vanuit het persoonlijke en innerlijke leven. Het gouden beeld staat dan voor de geest, voor de oude mens of nieuwe mens. Van nature hebben we allemaal de oude mens en zullen we zondermeer buigen voor het beeld van de geest van deze wereld. Maar als we door de wedergeboorte de nieuwe mens zijn, zal de vurige oven een nader perspectief krijgen en de “vuurgloed van de beproeving worden”:

“Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid. Indien gij door de naam van Christus smaad lijdt, zijt gij zalig, daar de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods op u rust” (1 Petr. 2:12-14).

Waar we ook om ons heen kijken, “de vuurgloed, die tot beproeving dient”, zien we bij alle kinderen van God. Het kunnen persoonlijke problemen zijn, problemen in onze omgeving, en situaties waaruit geen uitweg lijkt. We vragen ons af waar God is en waarom Hij niet handelt zoals wij denken dat Hij zou moeten handelen. We zijn geneigd dan af te haken omdat de beloofde weg met Hem alleen maar naar beneden loopt.

Als graankorrel die door de Heer wordt gezaaid, weten we dat we veel vrucht moeten dragen. “Draag goede vrucht” roept de hemelse Zaaier ons nog na als Hij het zaad uitstrooit. Maar de volgende stap is dat de graankorrel in de aarde ontbindt en tot prut wordt. Het is zoals Jeremia het beschrijft:

“Wateren stroomden over mijn hoofd; ik dacht: ik ben verloren. Ik roep uw naam aan, o Here, uit het onderste van de put. Gij hoort mijn stem: verberg uw oor niet voor mijn zuchten, mijn hulpgeschrei. Gij zijt nabij ten dage, dat ik U aanroep, Gij zegt: Vrees niet” (Klaagl. 3:54-57).

De vuurgloed heeft tot doel dat we tot de bodem van onszelf komen en uitroepen: “Ik ben verloren”, deze situatie overspoelt me. Maar onze God is een God die niet liegt, niet kan liegen, en staat garant dat “wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen” (1 Petrus 2:6).

Wanneer God wil dat we een olievat zijn, dan zal de hemelse Pottenbakker ons tot een olievat vormen. De klei is niet verloren, maar heeft alleen die ene belofte: “Vrees niet!” Is dat niet genoeg om te horen van een God die niet liegen kan. Het kneden van de Pottenbakker en de vuurgloed van de Smid zal ieder kind van God ondergaan. De zwakke roept “God houdt niet van me”, maar wie Daniël 3 begrijpt, ziet dat vuurgloed moet voorafgaan aan de heerlijkheid.

God houdt zo veel van ons dat Hij ons tot de bodem van onszelf wil brengen. Zo neemt ook de vuuroven al ons zelfvertrouwen weg. Laat ons dat niet bevreemden!

Studievragen

1. Wat is de centrale profetie in het boek Daniël?
2. Noem de vier Babylonische koninkrijken nog eens op.
3. Hoe komen we aan het getal 666?
4. Waarom vormt het Romeinse rijk geen onderdeel van het Babylonische rijk?
5. Wat is de relatie tussen de gemeente van Jezus Christus en Babylon?
6. Wat verstaat Daniël onder "*het Sieraad*"?
7. Wat is het doel van "*de vuurgloed, die tot beproeving dient*"?